

[Hendriksen.]

handle om? Ogsaa herom kunde jeg ønske en Forklaring.

Det er naturligvis kun en Sprogblomst, naar det i Forbindelse hermed ogsaa udtales i Mindretallets Betænkning, at man vil

„knægte Forenings- og Organisationsfriheden ved samme Midler, som anvendtes i Enevældens og Estrups Dage.“

Denne Sprogblomst skænker jeg den ærede Ordfører. Men jeg er sikker paa, at den med stor Fordel vil kunne anvendes paa de Vælgermøder, som nu skal finde Sted rundt omkring i Landet.

Den faste Voldgiftsrets Bemærkninger, som ogsaa er et Led i den ærede Ordførers Angreb paa Lovforslaget, skyder efter min Mening ganske over Maalet. Naar Lovforslaget ikke omfatter Bestemmelserne i Loven af 4. Oktober 1919, er Lovforslaget i og for sig Voldgiftsretten som saadan uvedkommende. En stor Del af Voldgiftsrettens Kritik, er da ogsaa rettet imod det oprindelige Lovforslag, og denne Kritik kan man følgelig se bort fra. Ogsaa Kritikken vedrørende § 2 kan jeg forbigaa i Henhold til de Bemærkninger, jeg tidligere har fremsat, idet jeg herom henviser til, at jeg kunde ønske et Ændringsforslag ved tredje Behandling.

Kritikken vedrørende §§ 1 og 3 tager Sigte paa, at disse Paragraffer efter Voldgiftsrettens Mening er for vage, og at de Handlinger, der erklæres for ulovlige, er for ubestemt defineret. Men jeg er ikke enig med Retten heri. Jeg finder tværtimod, at Paragrafferne i Ændringsforslaget er formuleret paa en ganske anderledes tilfredsstillende Maade end i det oprindelige Lovforslag. Af den samme Mening er jo Professor Vinding Kruse, der i sin Skrivelse til den højtærede Handelsminister udtrykkeligt fremhæver, at § 1 netop i den Form, den har faaet i Ændringsforslaget, vil medføre, at Domstolene herefter i højere Grad end hidtil vil kunne udskille de for Erhvervslevet skadelige kollektive Aftaler og frakende dem Retsgyldighed. Det er fuldkommen hen i Vejret, naar den ærede Ordfører vil tage Professor Vinding Kruses Udtalelser til Indtægt for sit Standpunkt, og ingen, absolut ingen, der har gjort sig Ulejlighed med at sætte sig ind i Sagens Akter, kan give den ærede Ordfører Ret i hans Paastand, der forhaabentlig ogsaa kun skulde være spøgefuld.

Det af det radikale Venstre ved det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Ændringsforslag tager Sigte paa at faa Sagens Afgørelse udskudt derigennem, at der ned-

sættes et mindre Udvalg til Undersøgelse af de Spørgsmaal, der her er Tale om. Vi fra vor Side kan ikke tiltræde dette Ændringsforslag, og jeg skal derfor anbefale mine Partifæller at stemme mod det af det radikale Mindretal stillede Ændringsforslag.

Flertallets Ændringsforslag kan jeg derimod anbefale ærede Partifæller at stemme for. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at det i Ændringsforslaget stillede Forslag til Lov er affattet med den Varsomhed, der efter vort Skøn er nødvendig, naar man begiver sig ud paa et nyt og oprøvet Gebet. Jeg tror ogsaa, man kan fastslaa, at Ændringsforslaget indeholder Bestemmelser, der kan faa Betydning i den Kamp, Samfundet maa optage mod de Former for økonomisk eller personlig Forfølgelse, der fra forskellige Sider ved ikke faa Lejligheder har givet sig Udslag paa en meget lidt tiltalende Maade. Det er, som jeg har sagt ved tidligere Lejligheder, de Uhyrligheder og de Udvalkster, der desværre trives alt for kraftigt indenfor Erhvervs- og Arbejdsområdet, og som lægger den enkelte urimelige, ubillige og utilbørlige Hindring i Vejen, som vi fra vor Side ønsker og søger at ramme. Vi har ikke ment at kunne gaa med til for vidtgaende Bestemmelser. Vi foretrækker at begynde smaat og siden, som anført i Betænkningen, fortsætte paa Basis af de Erfaringer, der efterhaanden indhentes.

Hvad Ændringsforslagets enkelte Bestemmelser angaar, skal jeg med Hensyn til § 1 blot pege paa, at Grosserer-Societetets og Industriraadets Indsigelser, som den ærede Ordfører saa udførligt omtalte, ligesom alle de andre Indsigelser var vendt mod det oprindelige Lovforslag. Men det i Ændringsforslaget foreslaaede afviser i saa høj Grad fra Lovforslaget, at disse Udtalelser ikke rammer dets Bestemmelser; de er vidt forskellige fra det oprindelige Lovforslags. Det ønsker jeg kraftigt at understrege. Det er svært for den ærede Ordfører at forstaa dette. Det gør mig ondt, for ellers er den ærede Ordfører et meget fremkommeligt Menneske, der tænker sundt og fornuftigt, men paa en eller anden Maade maa den ærede Ordfører have faaet denne Sag forkert i Halsen; ellers kunde han ikke have fremturet med at citere Udtalelser, der gælder et helt andet Forslag, og som ikke har fjerneste Interesse for Betragtningen af det foreliggende Forslag.

Ogsaa de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Pitzner i sin Tid har fremsat paa Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværks Vegne, har naturligvis, som det ogsaa klart og tydeligt fremgaar af den paagældende Skrivelse, taget Sigte paa det